

[Første næstformand]

Forslag til lov om opsparingsfremme.
(Lovforslag nr. L 171).

Medlemmer af folketinget Agerschou (SF) og Tinning (VS) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Fastsættelse af betaling for børns ophold i daginstitution).
(Lovforslag nr. L 180).

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om jobskabelse.
(Lovforslag nr. L 172).

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med de øvrige forslag fra regeringen til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden. Med forslaget vil der blive betydelig bedre muligheder for at udvide den samlede beskæftigelse og dermed skabe bedre grundlag for en uddannelses- og beskæftigelsesgaranti for unge, som det er regeringens hensigt at etablere fra 1. januar 1984.

I forhold til det tidligere fremsatte lovforslag er de væsentligste ændringer, at der er indlagt mulighed for undervisning med godtgørelse, at landsarbejdsnævnet er inddraget, hvor der opstår komplicerede spørgsmål om konkurrenceforvriddning, at der er indføjet en aldersgrænse på 18 år for ansatte i en jobskabesaktivitet, og endelig at støttesatsen til unge er forhøjet.

Det foreliggende lovforslag kan resumeres således:

For at skabe væsentlig større muligheder for private virksomheder og foreninger, kommuner og amtskommuner til at oprette nye arbejdspladser foreslås, at der dels gives en statslig støtte til hver ny arbejdsplads, der oprettes og besættes med en ledig, dels gives kommuner og andre offentlige myndigheder større muligheder for at iværksætte produktion med henblik på afsætning.

Den statslige støtte gives normalt for 1 år ad gangen og udgør 70 pct. af højeste dagpengesats, for unge under 25 år dog 80 pct. For 1982 vil det sige henholdsvis 32 kr. og 36 kr. I 1983 kan støttesatserne forventes at stige til henholdsvis 35 kr. og 40 kr., svarende

til ca. 70.000 kr. henholdsvis 80.000 kr. på årsbasis.

Til støtte for beskæftigelsen i særligt ledighedsramte kommuner vil arbejdsmarkedsnævnene få mulighed for at yde en højere støttesats til jobskabesarbejder.

Det er de lokale arbejdsmarkedsnævn, hvori arbejdsmarkedets parter og kommunerne sidder, der afgør, om betingelserne for at give støtte og for at igangsætte produktion er opfyldt. Forslaget åbner mulighed for at indbringe mere komplicerede problemer for landsarbejdsnævnet.

Løn- og arbejdsvilkår skal være overenskomstmæssige eller de sædvanlige ved tilsvarende arbejde. Med hensyn til aflønningen af unge mellem 18 og 22 år har regeringen bedt Specialarbejderforbundet i Danmark og Kommunernes Landsforening, som de mest berørte organisationer, om at undersøge mulighederne for at løse problemet ad overenskomstmæssig vej. Såvel Specialarbejderforbundet som Landsforeningen har imidlertid svaret, at man ingen mulighed har for at løse problemet på denne måde midt i en overenskomstperiode. Lovforslaget forudsætter derfor en fortsættelse af den nuværende bekendtgørelse, indtil parterne i forbindelse med de kommende overenskomstforhandlinger får mulighed for selv at løse problemet.

I jobskabesaktiviteter kan der indlægges undervisning for at forbedre de ansattes fremtidige beskæftigelsesmuligheder. Forslaget giver mulighed for at give en godtgørelse i undervisningstiden.

Arbejdsløshedsproblemet må først og fremmest løses gennem den generelle økonomiske politik. Men i den nuværende situation er der stærkt behov for at få lettet den meget vanskelige beskæftigessituation. Det gælder ikke mindst for de ledige, som har krav på et arbejdstilbud, og som kommunerne dag for dag får vanskeligere ved at give et arbejdstilbud. Her vil jobskabesloven åbne muligheder for ny arbejdspladser, som kan lette presset på kommunerne.

Antallet af arbejdspladser, der oprettes i medfør af jobskabesordningen, afhænger af den lokale interesse for at udnytte tilbudet herom. Som et regneeksempel er i lovforslaget anslået, at ca. 7.500 arbejdspladser vil blive oprettet med jobskabesstøtte i den private sektor og et lignende antal i den offentlige.

[Arbejdsministeren]

For at sikre den størst mulige forståelse har forslaget været forhandlet med både arbejdsmarkedets hovedorganisationer og de kommunale organisationer.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdstilbud til ledige.

(Lovforslag nr. L 173).

Forslaget er et led i regeringens indsats mod ungdomsarbejdsløsheden, men det indeholder også forslag, der generelt forbedrer arbejdstilbudsordningen. Samtidig har man søgt at reducere den belastning, som (amts)kommunerne er genstand for i forbindelse med ordningen.

Der åbnes således ved forslaget mulighed for at give op til 2 måneders undervisning i løbet af arbejdstilbudsperioden. Herved får de ledige mulighed for at forbedre deres kvalifikationer, samtidig med at kommunerne aflastes.

Forhøjelsen af støttens størrelse foreslås på baggrund af erfaringerne fra andet halvår af 1981, hvor en forhøjelse af støtten medførte en klar stigning i ansættelserne i den private sektor. En særlig høj støtte til unge under 25 år vil særlig udnytte denne effekt for de unge ledige. Et større antal ansættelser i den private sektor vil ligeledes aflaste kommunerne.

Statens forpligtelse til at ansætte ledige efter arbejdstilbudsordningen fastholdes indtil videre, og der åbnes mulighed for at (amts)kommunerne også fremover kan placere ledige i den statslige sektor ud over det antal, som staten selv benytter.

Regeringen har overvejet at åbne mulighed for at give støtte til unge under 25 år i en periode på 12 måneder. Under indtryk af vanskelighederne med at placere de ledige, der skal have arbejdstilbud i den kommende tid, er regeringen imidlertid indstillet på at udskyde dette punkt, indtil ungdomsgarantien skal indføres.

På grund af den langvarige og betydelige arbejdsløshed skal der skaffes arbejde til mange arbejdstilbudsmodtagere de kommende år. Det er derfor nødvendigt, at alle im-

plicerede viser den størst mulige fleksibilitet, og regeringen vil derfor opfordre alle implicerede, herunder de faglige organisationer, til at vise en åben holdning til de spørgsmål, der vil opstå i denne forbindelse.

Til sidst vil jeg gerne sige, at regeringen for tiden forhandler med kommuner og amtskommuner med henblik på at aflaste dem for det betydelige pres, som arbejdstilbudsordningen medfører. I disse forhandlinger indgår blandt andet støtte til særligt belastede kommuner, højere statslig forpligtelse og reduktion i fremrykningen af tidspunktet for afgivelse af arbejdstilbud til personer over 25 år. Disse forhandlinger kan medføre behov for at fremsætte ændringsforslag under behandlingen af dette lovforslag.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Herved tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. (Om fondsanbringelse).

(Lovforslag nr. L 174).

Forslag til lov om ændring af lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond. (Om fondsanbringelse).

(Lovforslag nr. L 175).

I lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond er der i henholdsvis § 26 og § 6 fastsat nærmere regler dels om de anbringelsesmuligheder, som fondenes bestyrelser skal benytte sig af ved forvaltningen af fondenes midler, dels om de muligheder, som bestyrelserne inden for visse grænser kan benytte til nogle nærmere angivne anbringelser, bl.a. aktier.

Reglerne herom i § 26 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension af 7. marts 1964 blev i sin tid i det væsentlige udformet på linje med de regler, der da var gældende for pensionskassamidler efter lov om tilsyn med pensionskasser i den daværende affattelse. I forslaget til lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond var det i § 6 foreslået, at der skulle gælde ganske tilsvarende regler om anbringelsen af dyrtidsfondsmidlerne som for ATP-midlerne. Under behandlingen i folketinget blev anbringelsesmulighederne udvidet til at om-